

عنوان مقاله:

ارزیابی و سنجش کیفیت زندگی و تاثیر آن بر مشارکت شهروندان در امور شهری مورد شناسی: شهر مینودشت

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 4، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا خواجه شاهکوهی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه گلستان، گرگان

سید محمد حسن حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه گلستان، گرگان

رمضان طوسی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان

خلاصه مقاله:

کیفیت محیط و زندگی شهری از موضوعاتی است که از سوی علوم مختلف مورد توجه قرار می گیرد. در این بین، دانش جغرافیای شهری کیفیت زندگی را در ارتباط با محیط و تاثیر آن بر نحوه ی عملکرد شهروندان، مورد مطالعه قرار می دهد. امروزه کیفیت زندگی، عالی ترین مرتبه در اهداف برنامه ریزی اجتماعی- اقتصادی و دارای دو بعد ذهنی و عینی می باشد. ابعاد ذهنی، به ادراک شخص از کیفیت زندگی خود و اطرافیانش توجه دارد و مفهومی کیفی و نسبی است. اما ابعاد عینی، قابل مشاهده و اندازه گیری است و مفهومی کمی دارند. در این پژوهش ابتدا کیفیت زندگی در ابعاد سلامت محیطی، اجتماعی، جسمانی، روانی (ابعاد ذهنی) و همچنین کیفیت محیط شهری (ابعاد عینی) مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفته و سپس رابطه کیفیت محیط و زندگی با میزان مشارکت شهروندان در امور شهری مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری این پژوهش کلیه سرپرستان خانوار شهر "مینودشت" می باشد که با بهره گیری از فرمول کوکران و با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده، تعداد ۲۵۰ نمونه انتخاب و اطلاعات توسط پرسش نامه ی محقق ساخته، جمع آوری شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که ابعاد سلامت اجتماعی و روانی بالاتر از حد متوسط و ابعاد سلامت محیطی و جسمانی و همچنین کیفیت محیط شهری پایین تر از حد متوسط قرار دارند. همچنین نتایج آزمون آماری تحلیل واریانس نشان داد که افزایش کیفیت محیط و زندگی در شهر می تواند به افزایش مشارکت شهروندان در امور شهری منجر شود و بین این دو رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، کیفیت محیط، مشارکت، مینودشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1484362>

